

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 31Cob/136/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219200769
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Vyskočová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2219200769.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Vyskočovej a členov senátu JUDr. Terézie Mecelovej a JUDr. Pavla Laczu v sporovej veci žalobkyne: I. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, Z. proti žalovanému: JUDr. D. B., nar.: XX.XX.XXXX, F. C. XXXX/XX, T., Česká republika, zastúpený advokátom: Mgr. Karol Fajnor, so sídlom Kraskovského 13, Bratislava, o návrhu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp.zn. 15Cb/24/2016, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 16. mája 2019 č.k. 11Cb/15/2019-15, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa podala dňa 25.02.2019 návrh na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp.zn. 15Cb/24/2016, v ktorom spore rozhodol súd dňa 26.01.2018 rozsudkom č.k. 15Cb/24/2016-120 tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.247,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 414 eur od 26.04.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,15 % ročne zo sumy 558,90 eur od 15.06.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 274,50 eur od 19.05.2016 do zaplatenia a sumu 120 eur titulom paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávok, to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým uznesením výrokom I. rozhodol tak, že žalobu na obnovu konania odmietol a výrokom II., že strany nemajú nárok na náhradu trov konania.

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 403 ods. 1,2, § 413 ods. 1 písm. a), § 255 ods. 1, § 262 ods. 1,2 C.s.p.

4. Súd ako prvú riešil otázkou včasnosti podania žaloby na obnovu konania, teda či bola žaloba podaná v lehote v zmysle ust. § 403 ods. 1 a 2 C.s.p. Súd po oboznámení sa s obsahom spisu, ako aj s obsahom pôvodného konania, ktorého obnovy sa žalobkyňa v konaní domáha (sp.zn. 15Cb/24/2016), vyvodil počiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania dňom 26.01.2018, a konštatoval, že žaloba na obnovu konania bola podaná oneskorene, po uplynutí subjektívnej trojmesačnej lehoty vymienenej v ustanovení § 403 ods. 1 C.s.p. a uplynula v lehote do 26.04.2018. Lehota na podanie žaloby na obnovu konania je v zmysle § 403 ods. 1 C.s.p. trojmesačná, pričom táto lehota sa nevzťahuje na faktické oboznámenie sa s dôvodmi obnovy, ale vzťahuje sa na okamih, odkedy mal podávajúcí žaloby na obnovu konania možnosť dozvedieť sa o dôvode obnovy, alebo na deň, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote 3 rokov od právoplatnosti rozhodnutia (§ 403 ods. 2 C.s.p.). Vzhľadom na osobnú účasť žalobkyne na pojednávaní

dňa 26.01.2018 (sp. zn. 15Cb/24/2016), na ktorom aktívne vystupovala a k sporu sa vyjadrovala, a na ktorom súd spor aj vyhlásil rozsudok, mal súd za to, že od tohto dátumu sa počíta začiatok plynutia trojmesačnej subjektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania. Podstatou subjektívnosti lehoty totiž je, že sa začiatok jej plynutia odvodzuje od subjektívneho momentu, t.j. od momentu, kedy subjekt, na ktorý sa právna norma viaže, subjektívne vnímal určitú skutočnosť vonkajšieho sveta. Zákonodarca v znení právnej normy ani v prípade, že dôvodom obnovy konania je rozhodnutie, neviaže začiatok jej plynutia na moment nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktoré je dôvodom obnovy, na rozdiel od lehoty objektívnej, ktorú jednoznačne v znení ustanovenia 403 ods. 2 C.s.p. na moment právoplatnosti viaže. To znamená, že začiatok plynutia trojmesačnej prekluzívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania začala plynúť dňom 26.01.2018 a uplynula dňom 26.04.2018. Žalobkyňa návrh na obnovu konania podala dňa 25.02.2019, teda po uplynutí trojmesačnej prekluzívnej lehoty, a preto súd žalobu na obnovu konania odmietol.

5. Súd na podporu tohto záveru citoval uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 285/2015 z 10.06.2015: K začatiu plynutia subjektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu občianskoprávneho konania „Ak dôvodom obnovy občianskoprávneho konania je rozhodnutie odvolacieho súdu, na vyhlásení ktorého sa sťažovateľ zúčastnil, tak subjektívny moment „dozvedenia sa“ o dôvode obnovy civilného konania nastáva v momente vyhlásenia rozhodnutia odvolacieho súdu. Od tohto momentu sa počíta začiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania. Podstatou subjektívnosti lehoty totiž je, že sa začiatok jej plynutia odvodzuje od subjektívneho momentu, t. j. od momentu, kedy subjekt, na ktorý sa právna norma viaže, subjektívne vnímal určitú skutočnosť vonkajšieho sveta. Zákonodarca v znení právnej normy ani v prípade, že dôvodom obnovy konania je rozhodnutie, neviaže začiatok jej plynutia na moment nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktoré je dôvodom obnovy, na rozdiel od lehoty objektívnej, ktorú jednoznačne v znení ustanovenia § 230 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku na moment právoplatnosti viaže.“

6. Súd vychádzajúc z kritéria úspešnosti tej ktorej strany v konaní, dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní o obnovu konania úspešná nebola, keďže súd jej žalobu na obnovu konania odmietol. Žalovaný v konaní síce úspešný bol, avšak žiadne trovy konania mu v tomto konaní nevznikli, ako to vyplýva z obsahu spisu sp.zn. 11Cb/15/2019, a preto súd rozhodol tak, že žalobkyňa ani žalovaný nemajú nárok na náhradu trov konania.

7. Žalobkyňa podala odvolanie proti uzneseniu, ktorým súd žalobu na obnovu konania zamietol a navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a návrhu vyhovel, prípadne ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolateľka uviedla, že proti rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede zo dňa 26.01.2018 č.k. 15Cb/24/2016-120 nepodala odvolanie, nakoľko jej toto rozhodnutie nebolo doručené, čím došlo k porušeniu jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. O vydaní rozsudku sa dozvedela na základe doručeného upovedomenia o začatí exekúcie č. 186EX/420/2018-5 zo dňa 01.10.2018 vydané Exekútorským úradom Dunajská Streda. Následne dňa 26.11.2018 si vyžiadala fotokópiu spisu sp.zn. 15Cb/24/2016 na Okresnom súde v Dunajskej Strede a zo spisového materiálu zistila, že dňa 26.01.2018 súd vydal rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.05.2018 a vykonateľnosť 01.06.2018 zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností. S obsahom predmetného rozsudku sa odvolateľka zároveň v uvedený deň oboznámila. Odvolateľka ďalej opísala skutkový stav týkajúci sa veci samej. Odvolateľka má za to, že v konaní vedenom pod sp.zn. 15Cb/24/2016 žalobca nepredložil žiadne relevantné dôkazy a ani jeden z týchto dôkazov nepreukazuje, že žaloba by bola dôvodná. Súd nezohľadnil tvrdenia odvolateľky, že tovar nebol predaný a žalobca nepredaný tovar prevzal späť iba sčasti, čím nedodrжал ústnu dohodu medzi ním a odvolateľkou. Napriek tomu vystavil fiktívne faktúry na predmetný tovar. Na základe uvedených skutočností odvolateľka navrhla vykonať dôkaz, výsluch svedka J. Z. nar. XX.XX.XXXX, Y. X/XXX, Z., ktorý sa v čase konania jednotlivých pojednávaní k veci zdržiaval v zahraničí, a u ktorého v mieste jeho trvalého bydliska sa do súčasnej doby nachádza uskladnený nepredaný tovar žalobcu. Odvolateľka má za to, že je možné vykonať dôkaz a súčasne sa dá predpokladať, že vykonanie tohto dôkazu môže pre odvolateľku privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci a to výsluch svedkov. Podmienkou pre uplatnenie nových skutočností a dôkazov je, že tieto museli existovať už v pôvodnom konaní, t.j. nemohli vzniknúť až po jeho právoplatnom skončení, avšak účastník ich bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. Odvolateľka má za to, že daný dôvod na obnovu konania v zmysle § 397 C.s.p. a navrhla, aby súd rozhodol o povolení obnovy konania.

Odvolateľka žiadala, aby sa súd pri rozhodovaní o návrhu na obnovu konania zamerával na skúmanie včasnosti podania žaloby na podanie obnovy konania. Odvolateľka nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, ktorý vyvodil počiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania dňom 26.01.2018 t.j. dňom vyhlásenia rozsudku, nakoľko trojmesačná subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania začína plynúť od času, keď sa ten, kto obnovu navrhol dozvedel o dôvode obnovy, alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť. V oboch prípadoch je procesná prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku podmienená tým, že ten, kto navrhuje obnovu konania nemal žiadny podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti rozhodnutia alebo dôkazy, prípadne, že sa nemohli vykonať dôkazy. Možnosti vykonania dôkazov, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní ide vtedy, keď účastník v pôvodnom konaní síce označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, avšak ním navrhnuté dôkazy nemohol súd vykonať z dôvodu prekážok objektívneho charakteru. Pre záver, či nové skutočnosti rozhodnutia alebo dôkazy môžu privodiť pre účastníka priaznivejšie rozhodnutie vo veci stačí, ak sa javí byť pravdepodobným, že môže pre účastníka privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Odvolateľka sa s obsahom spisového materiálu vedeného pod sp.zn. 15Cb/24/2016 oboznámila dňa 26.11.2018 jeho prevzatím na príslušnom okresnom súde, preto trvá na tom, že subjektívna 3-mesačná lehota začala plynúť dňom 26.11.2018 a uplynula 26.02.2019. Návrh na obnovu konania bol podaný dňa 25.02.2019, teda pred uplynutím subjektívnej trojmesačnej lehoty. Vyhlásenia rozsudku sudcom v pôvodnom konaní na pojednávaní dňa 26.01.2018 bolo neúplné, bez dostatočného zdôvodnenia jeho rozhodnutia na to, aby odvolateľka na základe takéhoto vyhlásenia vedela vyhodnotiť dôvody obnovy konania a uplatniť takýto mimoriadny opravný prostriedok odo dňa jeho vyhlásenia do uplynutia trojmesačnej subjektívnej lehoty, preto oprávnene očakávala doručenie rozsudku v písomnej podobe, aby využila procesný inštitút odvolania vychádzajúc z odôvodnenia rozhodnutia súdu v písomnej podobe, čo uviedla aj na záver pojednávania dňa 26.01.2018. Predmetný rozsudok žalovanej nebol doručený a to z objektívnych dôvodov (nezodpovedný prístup doručovateľky, s ktorou bol pre závažné porušenie pracovnej disciplíny rozviazaný pracovný pomer - neoznamovanie a nedoručovanie doporučených i iných zásielok ich adresátom), pričom doručenie rozsudku po jeho vyhlásení očakávala. Zároveň odvolateľka v rámci obnovy konania navrhla vykonať dôkaz - výsluch svedka J. Z.. Vykonanie tohto dôkazu odvolateľka navrhla v pôvodnom konaní, avšak sa nemohlo vykonať v pôvodnom konaní z dôvodu prekážok objektívneho charakteru. Zároveň sa odvolateľka dozvedela o neprevzatí vystavených faktúr žalobcom adresovaných odvolateľke až zo spisového materiálu sp.zn. 15Cb/24/2016 dňa 26.11.2018 po jeho prevzatí na príslušnom súde. Odvolateľka dala do pozornosti uznesenie NS SR z 20.08.2009 spis. zn. 6Obo/57/2009.

8. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť napadnuté rozhodnutie ako vecne správne a aby mu súd priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovaný považuje argumentáciu v odvolaní za nesprávnu a účelovo vykonštruovanú. Súd prvej inštancie správne vyvodil počiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania v deň vyhlásenia predmetného rozsudku 26.01.2018 a správne vyvodil, že odvolateľka podala žalobu po uplynutí tejto lehoty. Odvolateľka bola účastná dňa 26.01.2018 na vyhlásení rozsudku, v rámci ktorého sudca okrem iného uviedol aj odôvodnenie, a preto je potrebné jednoznačne konštatovať, že subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania začala plynúť týmto dňom a žalobkyňa mala možnosť dozvedieť sa o dôvodoch obnovy konania. Predmetný rozsudok bol odvolateľke riadne doručený v zmysle zákona prostredníctvom fikcie doručenia. Odvolateľka žiadnym právne relevantným spôsobom nepreukázala údajné objektívne dôvody, pre ktoré jej údajne predmetný rozsudok nebol doručený, údajné neoznamovanie a nedoručovanie doporučených zásielok adresátom zo strany poštového doručenia. Odvolateľka na osvedčenie týchto skutočností nepredložila žiadne dôkazy, dokonca sama odvolateľka uviedla, že očakávala doručenie predmetného rozsudku, ak tomu tak bolo mala možnosť z vlastnej iniciatívy sa dotazovať na súde o doručení predmetného rozsudku. Z jej strany k tomu nedošlo a k ďalším krokom odvolateľka pristúpila až keď voči nej bolo začaté exekučné konanie na podklade predmetného rozsudku ako riadneho exekučného titulu. Z toho možno konštatovať, že samotné konanie odvolateľky spočívajúce v podaní žaloby na obnovu konania je len účelovým krokom, ktorým sa snaží oddialiť vymoženie pohľadávky žalovaného voči nej. Odvolateľka v článkoch 3. až 5. svojho odvolania sa vyjadrila len k samotnému skutkovému stavu a poukazuje na to, že podaná žaloba v konaní, ktorej obnovy sa domáha, nebola podaná dôvodne, s čím sa žalovaný nestotožňuje. Odvolateľka v odvolaní uvádza, že v rámci súdneho konania vedeného na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 15Cb/24/2016 mala navrhnuť dôkaz - výsluch svedka J. Z. (syn odvolateľky, ktorý sa mal údajne vyjadriť k uskladneniu tovaru, avšak tento v čase jednotlivých pojednávaní sa mal zdržiavať v zahraničí a nebol tak z objektívnych dôvodov údajne schopný sa zúčastniť pojednávania). Tieto tvrdenia sú nepravdivé,

pretože odvolateľka v rámci predmetného súdneho konania nikdy nenavrhol vykonať tento výsluch svedka J. Z.. Odvolateľka na pojednávaní 19.04.2017 navrhla vypočuť svedka F. S. ako družku svojho syna, pričom mala zabezpečiť účasť tohto svedka na ďalšom pojednávaní. Na ďalšie pojednávanie sa však nedostavila, ani sa neospravedlnila, rovnako nikdy v rámci súdneho konania daný svedok nebol vypočutý. Čo sa týka uznesenia NS SR sp. zn. 6Obo/57/2019, na ktoré odvolateľka poukázala v odvolaní, toto obsahuje skutkovo odlišné skutočnosti vo veci samej, a preto je pre dané rozhodnutie irelevantné. Vzhľadom na uvedené je nutné konštatovať, že žaloba na obnovu konania bola podaná nielen oneskorene po uplynutí subjektívnej lehoty, ale aj nedôvodne, pretože neboli naplnené zákonné dôvody v zmysle § 397 C.s.p. na podanie takejto žaloby.

9. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadřila.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie proti uzneseniu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 C.s.p., § 357 písm. c) C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

11. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 106 ods. 1 písm. a) C.s.p., ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca.

Podľa § 106 ods. 2 C.s.p., strana si môže zvoliť zástupcu na doručovanie.

Podľa § 111 ods. 1 C.s.p., do vlastných rúk sa doručuje tak, že adresát potvrdí prijatie písomnosti na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len "doručenka"); údaje v doručení sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Doručenka je verejnou listinou.

Podľa § 111 ods. 2 C.s.p., do vlastných rúk sa doručujú písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a písomnosti, pri ktorých to nariadi súd.

Podľa § 111 ods. 3 C.s.p., ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručeníu, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

Podľa § 403 ods. 1 C.s.p., žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 403 ods. 2 C.s.p., žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa § 405 ods. 1 C.s.p., odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné.

Podľa § 413 ods. 1 písm. a) C.s.p., súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak bola podaná oneskorene.

12. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je správnosť postupu súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o žalobe na obnovu konania § 413 ods. 1 písm. a) C.s.p.

13. Odvolací súd dospel k záveru, že právny záver súdu prvej inštancie o oneskorenom podaní žaloby na obnovu konania je vecne správny, keď žaloba bola podaná po uplynutí subjektívnej lehoty na jej podanie. V takom prípade sa neposudzuje žaloba na obnovu konania z vecného hľadiska, t.j. súd neskúma opodstatnenosť žaloby na obnovu konania, dôvodov v nej uvádzaných. K takémuto skúmaniu súd pristúpi, ak je žaloba na obnovu konania podaná včas. Preto ani odvolací súd nemohol prihliadnúť na argumentáciu odvolateľky týkajúcu sa pôvodného konania, ktorého obnovy sa žalobou domáha.

14. Po oboznámením sa s obsahom spisu, ako aj s obsahom pôvodného konania, ktorého obnovy sa žalobkyňa v konaní domáha (sp. zn. 15Cb/24/2016), je nutné prisvedčiť správnosti záveru súdu prvej inštancie, že žaloba o povolenie obnovy konania je podaná oneskorene, po uplynutí subjektívnej trojmesačnej prekluzívnej lehoty v zmysle ust. § 403 ods. 1 C.s.p.. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade trojmesačná lehota, ktorá sa vzťahuje na okamih, od kedy mala možnosť žalobkyňa sa dozvedieť o dôvode obnovy konania, začala plynúť dňom 26.01.2018 t.j. dátum pojednávania, na ktorom bol vyhlásený rozsudok. Žalobkyňa v žalobe na obnovu konania a ani v odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, ktorými by preukazovala, že sa dozvedela o dôvode obnovy konania až dňa 26.11.2018, kedy nahliadla do spisu vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda a oboznámila sa s písomným vyhotovením rozsudku č.k. 15Cb/24/2016-120 zo dňa 26.01.2018, keď žalobkyňa ako dôvod obnovy konania uviedla vykonanie dôkazu výsluchom svedka J. Z., ktorý dôkaz podľa tvrdení odvolateľky nemohla navrhnúť v pôvodnom konaní z dôvodu prekážok objektívneho charakteru, čo je zároveň v rozpore s jej tvrdením v odvolaní, že tento dôkaz navrhla vykonať už v konaní pred súdom prvej inštancie v pôvodnom konaní, pretože z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 15Cb/24/2016 vyplýva, že žalobkyňa v tomto konaní (vedená ako žalovaná) nenavrhol počas konania výsluch tohto svedka. Žalobkyňa teda žiadnym relevantným spôsobom nespochybnila záver súdu prvej inštancie, že subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania začala plynúť od vyhlásenia rozsudku, ktorého sa osobne zúčastnila na pojednávaní dňa 26.01.2018, odkedy mala možnosť sa dozvedieť o dôvode obnovy konania.

15. Pokiaľ ide o ničím nepodloženú námietku žalobkyne o nedoručení jej rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede zo dňa 26.01.2018 č.k. 15Cb/24/2016-120, čím mali byť porušené jej základné práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, odvolací súd ju vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že predmetný rozsudok jej bol doručený fikciou doručenia dňom 11.05.2018.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na ust. § 111 a § 112 C.s.p., ktoré upravujú doručovanie v Civilnom sporovom konaní, ak sa nedoručuje písomnosť do elektronickej schránky podľa zákona o e-governmente, pretože ak má strana aktivovanú elektronicкую schránku, súd musí prioritne doručovať do tejto elektronickej schránky. Súd je povinný doručovať písomnosť do vlastných rúk ak tak ustanovuje zákon. C.s.p. upravuje povinnosť doručiť rozsudok do vlastných rúk stranám podľa § 223 ods. 1 C.s.p. V cit. § 111 ods. 1 veta druhá je uvedené, že údaje v doručení sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Doručenie je verejnou listinou. To znamená, že údaje uvedené na doručení sa považujú za pravdivé, kým nie je preukázaný opak. Teda ustanovenie upravuje vyvrátiteľnú právnu domnienku o pravdivosti doručenia. Ak strana spochybňuje správnosť údajov na doručení napr. namieta, že to nebolo doručené z dôvodov na strane poštového doručiteľa je povinná predložiť súdu na preukázanie svojich tvrdení dôkazy (pozri uznesenie NS SR z 27.10.2010 spis.zn. 4Cdo/240/2010).

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 15Cb/24/2016 vyplýva, že rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 15Cb/24/2016-120 bol doručovaný žalobkyňi na adresu A. ulica XXX/XX, XXX XX Z., Slovenská republika, ktorá zásielka ako neprevzatá v odbernej lehote sa vrátila Okresnému súdu Dunajská Streda dňa 11.05.2018 ako vyplýva z doručky na čl. 127, ktorý deň sa považuje za deň doručenia zásielky. Z odpovede na lustráciu v registri obyvateľov čl. 128 vyplýva, že žalobkyňa I. Z. nar. XX.XX.XXXX má trvalý pobyt na adrese A. ulica, orientačné číslo XX, Z., okr. Dunajská Streda. Teda predmetná zásielka bola doručovaná na adresu, ktorá vyplýva z registra obyvateľov. Z obsahu spisu nevyplýva a ani žalobkyňa netvrdila, že by v čase doručovania predmetného rozsudku mala aktivovanú elektronicкую schránku. Odvolateľka v konaní pred súdom prvej inštancie neuviedla inú adresu na doručovanie, okrem adresy vyplývajúcej z registra obyvateľov a ani súd inú adresu na doručovanie nezistil, čo ani odvolateľka v odvolaní nenamietala. Súd prvej inštancie potom správne postupoval, keď doručoval rozsudok na adresu žalobkyne vyplývajúcu z registra obyvateľov v zmysle cit. ust. § 106 ods. 1 písm. a) C.s.p..

Civilný sporový poriadok pre naplnenie fikcie doručenia podľa ust. § 111 ods. 3 vyžaduje základnú podmienku, a to nemožnosť doručenia písomnosti na adresu podľa § 106 C.s.p., čo znamená, že súd vyčerpал možnosť doručiť na tzv. inú adresu (t.j. inú ako adresu evidovanú v registri obyvateľov pri fyzickej osobe alebo inú ako adresu zapísanú v obchodnom alebo inom verejnom registri pri právnických osobách, ak má súd k dispozícii takúto inú adresu adresáta) a následne sa nepodarilo doručiť adresátovi písomnosť ani na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a) a b) C.s.p.. Ak sa vráti nedoručená zásielka súdu, podateľňa súdu ju opatrí dennou pečiatkou a deň, kedy sa vrátila táto tzv. závada v doručení súdu, sa považuje za deň doručenia zásielky. Civilný sporový poriadok zdôrazňuje, že je irelevantné, že sa

adresát o doručovaní písomnosti nedozvedel, pretože sa už nevyžaduje na naplnenie fikcie doručenia kumulatívne splnenie podmienky, že adresát sa v mieste doručenia síce zdržuje, ale len nebol zastihnutý.

16. Pokiaľ ide o uznesenie NS SR sp.zn. 6Obo/57/2009 zo dňa 20.08.2009, na ktoré poukázala odvolateľka v odvolaní, predmetné rozhodnutie vychádza z iného skutkového stavu, a preto nie je aplikovateľné na daný prípad. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne uvedené v odvolaní, že sa dozvedela o neprevzatí faktúr vystavených žalobcom adresovaných žalovanej až zo spisového materiálu sp.zn. 15Cb/24/2016-120 dňa 26.11.2018 po jeho prevzatí na príslušnom súde, odvolaciemu súdu nie je zrejmé, čo mienila žalobkyňa týmto spôsobom preukázať, keď ani nešpecifikovala, ktoré faktúry vystavené žalobcom nemala prevziať a ako tieto tvrdenia súvisia s návrhom na výsluch svedka J. Z., ktorého navrhla vypočuť až v rámci obnovy konania.

17. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené dospel k záveru, že odvolateľka žiadnym relevantným spôsobom nespochybnila správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

18. Z uvedeného dôvodu potom súd nemohol žalobu o obnovu konania vecne posúdiť, pretože bola podaná oneskorene a odvolací súd potom podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C.s.p. napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým súd v súlade s ustanovením § 413 ods. 1 písm. a) C.s.p. odmietol žalobu na obnovu konania z dôvodu, že bola podaná oneskorene, ako vecne správne potvrdil, vrátane závislého výroku o trovách konania, keď žalobkyňa v odvolaní neuviedla ani žiadne odvolacie námietky, ktorými by spochybnila správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o trovách konania.

19. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá (nemusí) odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument sporovej strany, z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II. ÚS 76/07).

20. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania odvolacieho súdu podľa § 396 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovanému, ktorý bol úspešný v odvolacom konaní, priznal proti žalobkyňi nárok na náhradu trov konania pred odvolacím súdom v celom rozsahu. Neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C.s.p.). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

21. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o

rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.